

[Knud Jørgensen.]

udvide, ellers var der ingen grund til at lave om på loven. Det er jo også et af venstres gamle krav.

Man siger, at tilskuddet forøger ikke nettoprofitterne. Det tilskud er da penge, man sparer, og som man har råd til at betale. Tilskuddet gives på forslag af septemberforligets partier, for at virksomhederne kan klare de konkurrencemæssige betingelser, påstår man. Ja men de er jo konkurrencedygtige, når de kan fordoble deres omsætning på et år, når de kan lade deres profitter stige 3 gange. Alligevel siger man: nej, det har de ikke råd til, vi er nødsaget til at betale.

Ministeren kunne ikke se forholdet mellem madmomsen og ØK. Det er da nok ministerens fejl; det er næsten utænkeligt, det skulle være min, det kan jeg ikke forestille mig. Madmomsen er 50 kr. pr. familie, som begrænser familiens forbrug, og da vi har en forbrugerkrise, idet folk ikke har råd til at købe det, de har brug for, så virker det imod beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Samtidig giver man 1 mill. kr. til ØK. Man tager altså fra 2 millioner husstande i Danmark 50 kr. pr. år, og så giver man 1 mill. kr. til ØK. Mon man ikke alligevel kunne stige lidt om bag matematikkens nærmeste kulisser og se, om der ikke her var et forhold, der ikke er så helt tosset.

I øvrigt er der ikke sagt noget, der ikke har dokumenteret, at vi har ret. Dette lovforslag burde aldrig være fremsat, og det bør faktisk aldrig vedtages.

Wilhelm (VS):

Det var interessant at høre skatteministerens beskrivelse af de mægtige fordele, der var ved en lov som denne her. Det var fordele for beskæftigelsen — uden at man med ét ord kom ind på, hvilken beskæftigelse man forventer af de her 1.350 mill. kr., og hvad man ellers kunne bruge 1.350 mill. kr. til at sætte i gang af fornuftig beskæftigelse, hvor man havde en vis garanti for, at det blev til beskæftigelse.

Lad mig bare nævne et enkelt sted, som I ikke skal slippe for nogen sinde. Samtidig med at man stadig væk insisterer på netto at spare 1 mill. kr. på at gøre 5.000 mennesker arbejdsløse her pr. den 1. april, så kommer man her og smider 1.350 mill. kr.

ud og siger, det er til beskæftigelsesformål — uden at have noget som helst at hænge det op på.

Det var en fordel for lønmodtagerne, sagde man, for det var dem, der havde mest ugunst af et inflationært forløb. Det sidste kan vi ikke være uenige i, men vi vil godt være uenige i, at det har noget som helst med det her lovforslag at gøre.

Skatteministeren kom ikke med ét ord ind på påvisningen af, at i hele det sidste år har det vist sig, at priserne løb hurtigere, betydelig hurtigere end lønningerne, at der ikke er nogen som helst grund til at tro, at det at dæmpe lønninger i den nuværende situation giver garanti for, at man dæmper inflationen bare i tilsvarende grad. Det kunne ikke opfattes som støtte til kapitalisterne, det her. Det kunne det ikke, fordi de jo ikke fik andet end den dyrtidsportion, som de skulle betale ud i den anden ende. Altså fuldstændig blank over for bare muligheden af, at den slags støtteordninger kapitaliseres, at man måske ikke holder priserne nede svarende til, at der ikke havde været denne dyrtidsportion, at man alle de tidligere gange, både med denne slags og med devalueringer, og hvad man ellers har lavet i disse henseender, har haft den erfaring, at priserne jo ikke blev holdt tilsvarende nede, at man altså i større eller mindre grad, og med den sidste omkostningsdæmpende ydelse in mente nok kan sige til næsten hundrede procent, kapitaliserer den støtte, man får her med de 1.350 mill. kr.

Det er klart, at vi ikke kan have særlig lyst til at gå ind i tekniske detaljer med et forslag som det her, men der er én ting, jeg alligevel gerne vil have opklaret, og det er vedrørende spørgsmålet om undtagelsen af amtskommunerne, kommunerne og staten i § 2, stk. 1, a), og så den beføjelse til ministeren, at han dog kan lade det gælde for kommunale driftsvirksomheder.

Er det virkelig meningen med dette her, at man på et område, hvor vi ved der i forvejen er en fantastisk hård arbejdssituation, en fantastisk kamp om både løn- og arbejdsvilkår mellem et efterhånden monopoliserende, stort og multinationalt selskab og så de kommunalt ansatte og de amtskommunalt og de statsligt ansatte — jeg tænker på rengøringssektoren — yderligere vil favorisere dette private monopolforeta-